




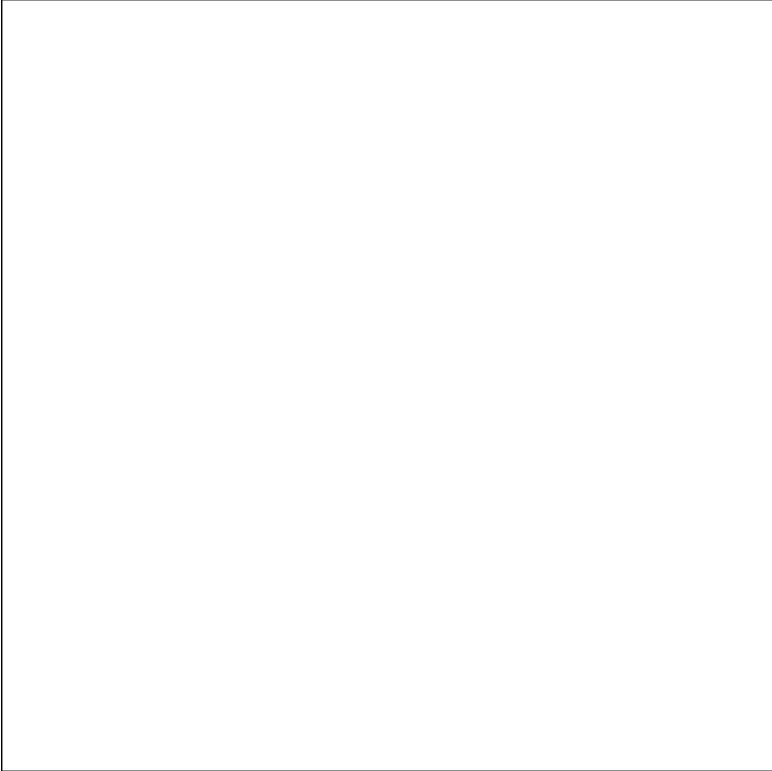


ማኅዘፄ

-  Lesley Koyi
-  Wiehan de Jager
-  Dawit Girma
-  amharisk
-  nivå 5

(uten bilder)

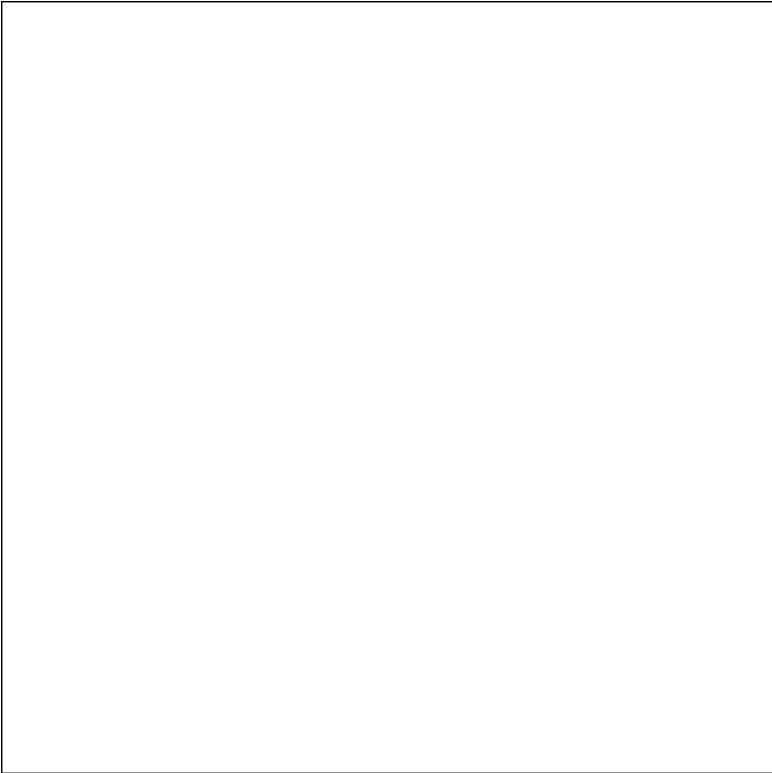




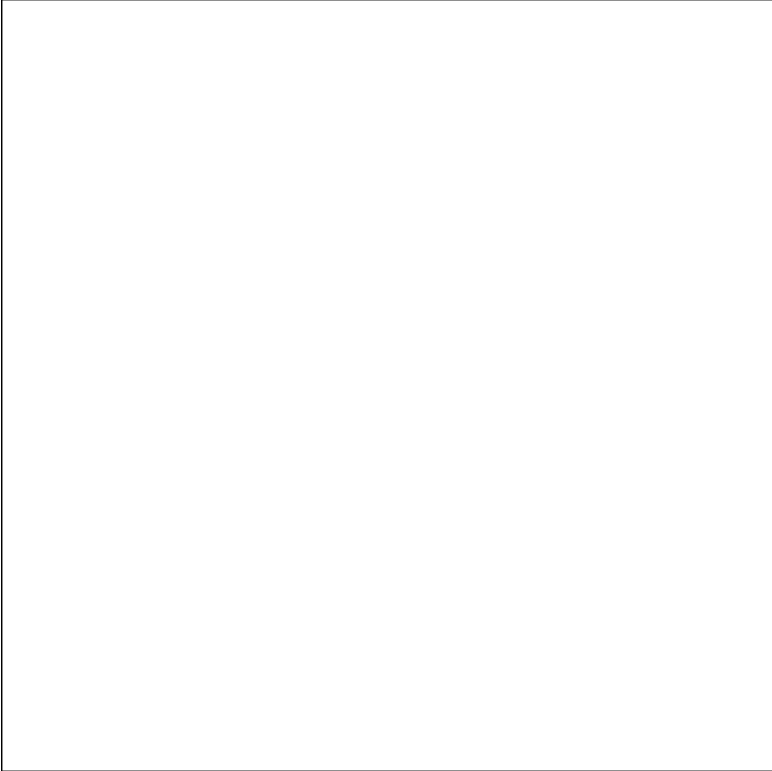
በተጨማሪም የፍጥነት ስርዓት ለማግኘት የሚያስፈልጉትን ተጨማሪ ሰነድ ይጻፉ። የሰነድ ኑሮ በየአለቱ ይገፋሉ፤ እያንዳንዱን ቀን እንዲሁ ይቀበሉታል። አንድ ቀን ጠዋት ልጆቹ ከመንገድ ዳር የተኾኑትን ምንጣፍ ጠቀለሉ። ብርዱን ለመከላከል ቆሻሻ አንድደው እሳት ይሞቁ ነበር። ከልጆቹ ውስጥ ማኅዘዌ በአድሜ ትንሹ ነበር።



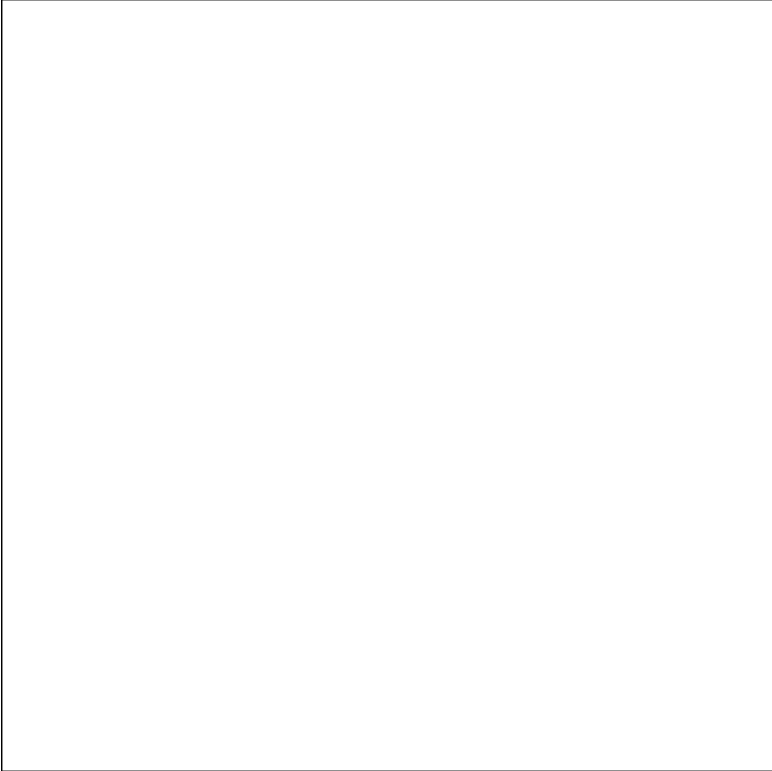
ወላጆቹ ሲሞቱ ማኅዘዌ ገና 5 ዓመቱ ነበር። ከአጎቱ ጋር ለመኖር ሄደ። አጎቱን ግን ለልጁ አያስብለትም ነበር። ለማኅዘዌ በቂ ምግብ አይሰጠውም። ከባባድ ስራዎች ያሰራው ነበር።



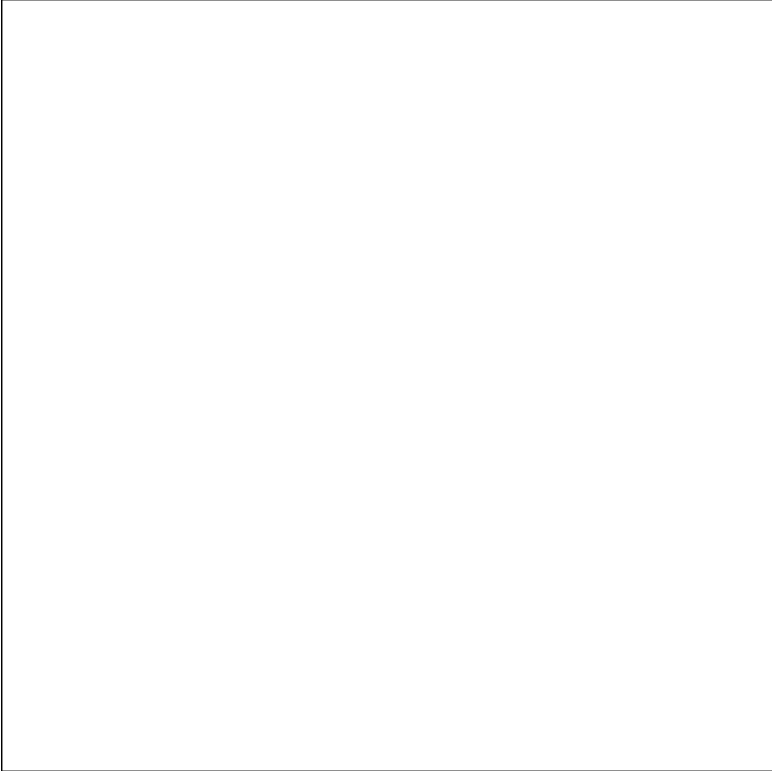
ማጎዘዌ ካማረረ ወይ ጥያቄ ከጠየቀ አጎቱ ይገርፈዋል። ትምህርት ቤት ለመሄድ ሲጠይቅ አጎቱ ይመታውና እንዲህ ይላል፣ <<አንተ በጣም ደደብ ነህ ምንም መማር አትችልም>> በእንዲህ አይነት ሁኔታ ሶስት ዓመታት ከቆዩ በኋላ አንድ ቀን ሮጦ ከአጎቱ አመለጠ። ጎዳና መኖርም ጀመረ።



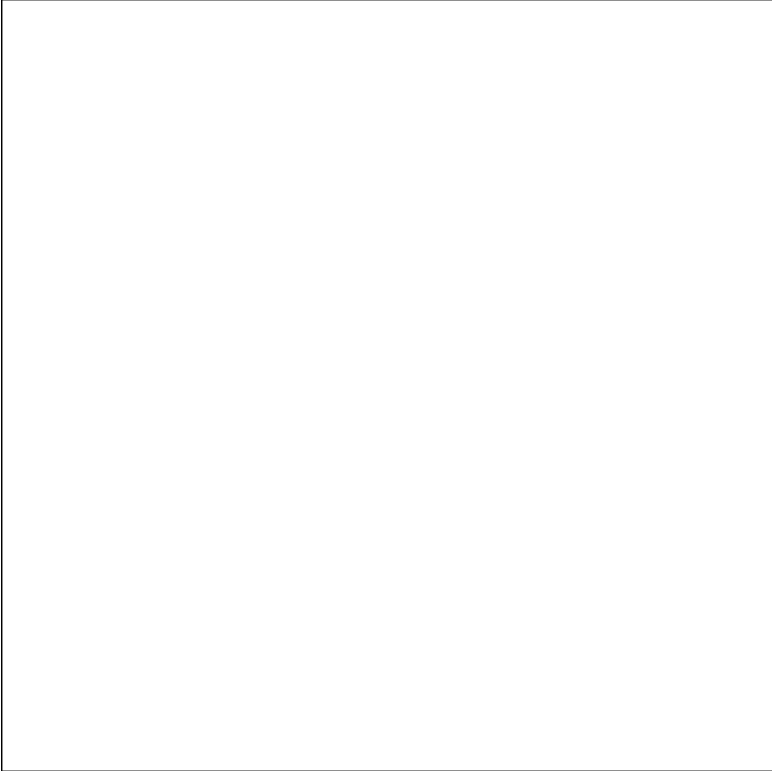
የጎዳና ህይወት በጣም አስቸጋሪ ሲሆን ልጆች ምግብ ለማግኘት በየቀኑ ሲለፉ ይውላሉ። አንዳንድ ይታሰራሉ፣ አንዳንድ ደግሞ ይገረፋሉ። ሲታመሙ የሚያሳክማቸው ማንም የለም። ልጆቹ ኑሯቸውን የሚገፉ በልመና እና የወዳደቁ እንደላስቲክ አይነት ነገሮችን በመሸጥ በሚያገኙት ትንሽ ገንዘብ ነው። ከከተማው ሌላ ሰፈር ካሉ ሌሎች ጎዳና ተዳዳሪዎች ጋር የተሻለ ለማግኘት የሚያደርጉት ፈክክር ኑሯቸውን ይበልጥ ያመረዳል።



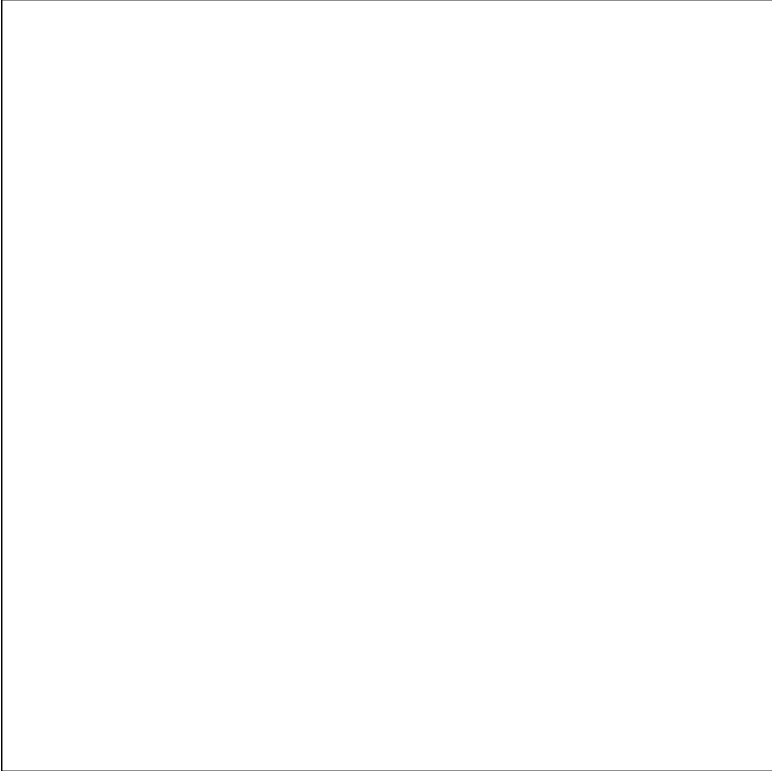
አንድ ቀን ማኅዘጭ የቆሻሻ ገንዳ ላይ እየፈለገ ሳለ አንድ የሆነ የተጎሳቀለና ያረጀ የተረት መጽሐፍ አገኘ። አጻዳዳውና በቦርሳው ከተተው። በየቀኑ መጽሐፉን ያወጣና ስእሎቹን ያያል። ማንበብ ግን አይችልም ነበር።



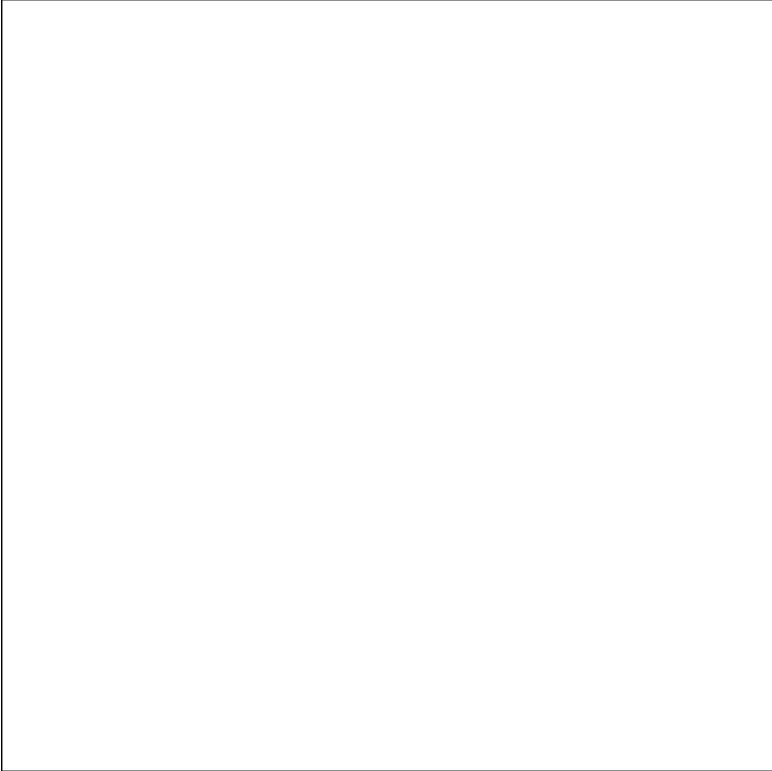
ስጋሎቹ ስለአንድ አውሮፕላን አብራሪ መሆንን እየተመኘ ስላደገ ልጅ ይተርካል። ማኅዘዌ አውሮፕላን አብራሪ የመሆን ነገር እንደቅዠት ያልሞ ጀመር። በተረቱ ውስጥ ያለው ልጅ ታሪክ የእሱ ይመስለዋል።



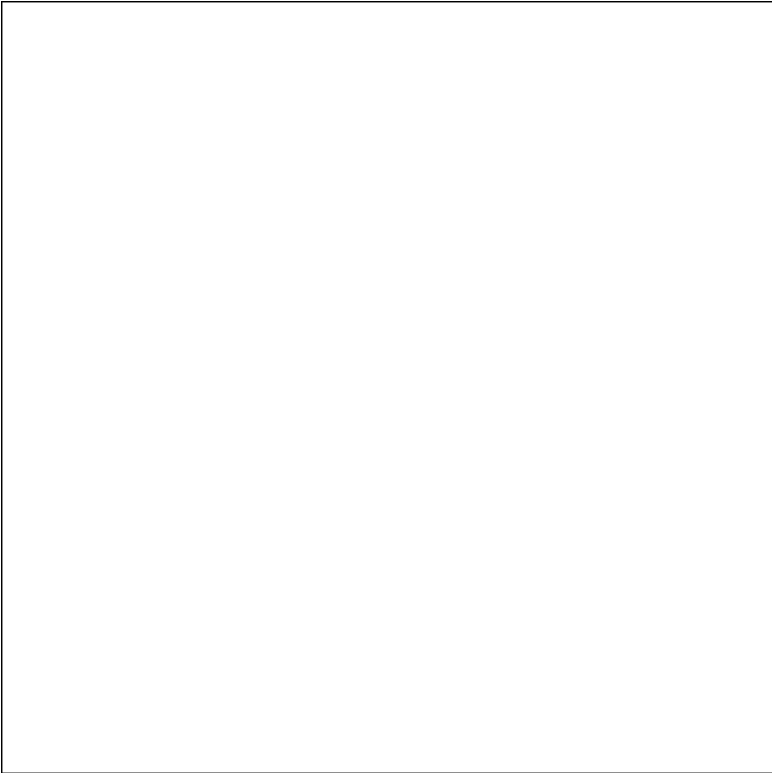
ቀዝቃዛ ነበር፤ ማኅዘዌም መንገድ ዳር ቆሞ ይለምናል። አንድ ሰው ወደእሱ እየተራመደ ሄደ። <<ሰላም! ቶማስ እባላለሁ፣ እዚህ አካባቢ ነው የምሰራው፣ አንተ ምግብ ማግኘት የምትችልበት ቦታ>> አለ ሰውየው። ቢጫ ቀለም ወደተቀባ ባለ ሰማያዊ ጣራ ቤት ጠቆመ። <<ርግጠኛ ነኝ ወደዚያ ሄደህ ምግብ ትለምናለህ?>> ሰውየው ጠየቀ። ማኅዘዌ አንዴ ሰውየውን ቀጥሎ ደግሞ ቤቱን ተመለከተ። <<ምናልባት>> አለ፤ ከዚያም ሄደ።



በቀጣዮቹ ወራት ጎዳና ተዳዳሪዎቹ ልጆች ቶማስን በአካባቢው መመልከት ለመዱ። ቶማስ ከሰዎች ጋር ማውራት ይወዳል በተለይ ከጎዳና ተዳዳሪዎች ጋር። ቶማስ የሰዎችን ታሪክና የህይወት ገጠመኝ ያዳምጣል። ቆፍጣናና ትእግስተኛ ነው፤ ትእቢተኛና ሰው የማያከብር አይደለም። አንዳንዶቹ ልጆች ወደ ቢጫና ሰማያዊው ቤት ምግብ ለማግኘት በእኩል ቀን መሄድ ጀመሩ።



ማኅዘዌ መንገዱ ዳር እግረኛ መንገድ ጥግ ሆኖ ባለስእል የተረት መጽሐፉን እየተመለከተ ሳለ ቶማስ መጥቶ አጠገቡ ተቀመጠ ።
<<ተረቱ ስለምንድን ነው?>> ቶማስ ጠየቀ። <<አንድ ፓይለት ስለሆነ ልጅ ታሪክ ነው>> መለሰ ማኅዘዌ። <<የልጁ ስም ማነው?>> ጠየቀ ቶማስ። <<አላውቅም፤ ማንበብ አልችልም እኮ>> አለ ማኅዘዌ ለስለስ ብሎ።



በተገናኙ ጊዜ ማኅዘዌ ታሪኩን ሁሉ ለቶማስ ያጫውተዋል። አጎቱ እንዴት እንዳደረገው እና እንዴት ማምለጥ እንደቻለ ይነግረዋል። ቶማስ ብዙ አያወራም፣ ማኅዘዌንም እንዲህ አድርግ እንዲያ አታድርግ አይልም፣ ዝም ብሎ በአትኩሮት ብዙ ያዳምጠዋል። አንዳንድ ባለሰማያዊው ጣራ ትልቁ ቤት ምግብ ሲበሉም ያወራሉ።



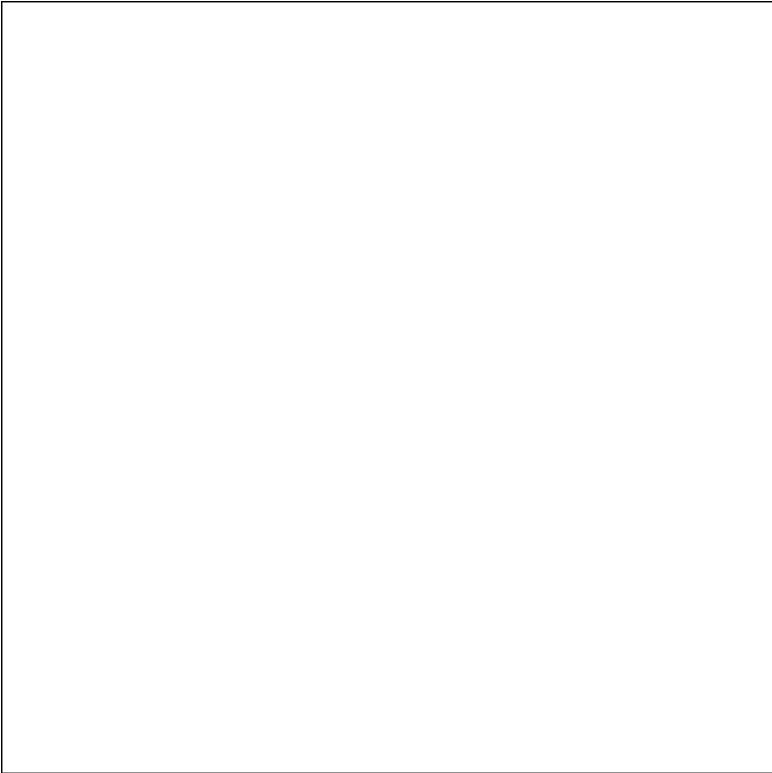
የማጎዘዌ 10ኛ ዓመት ልደት ሲደርስ ቶማስ ለማጎዘዌ አዲስ የተረት መጽሐፍ ሰጠው። ዝነኛ እግር ኳስ ተጫዋቾ ስለሆነ በአንድ መንደር ይኖር ስለነበረ ልጅ ነበር ታሪኩ የሚያትተው። ቶማስ ይህን ታሪክ ለማጎዘዌ ብዙ ጊዜ አነበበለት፤ አንድ ቀን እንዲህ አለው፣ <<እንደማስበው አሁን ትምህርት ቤት የምትገባበትና ማንበብ የምትማርበት ጊዜ ነው። ምን ታስባለህ?>> ቶማስ የልጆች ማቆያና ትምህርት ማግኘት የሚችሉበት ቦታ መኖሩን አብራራለት።



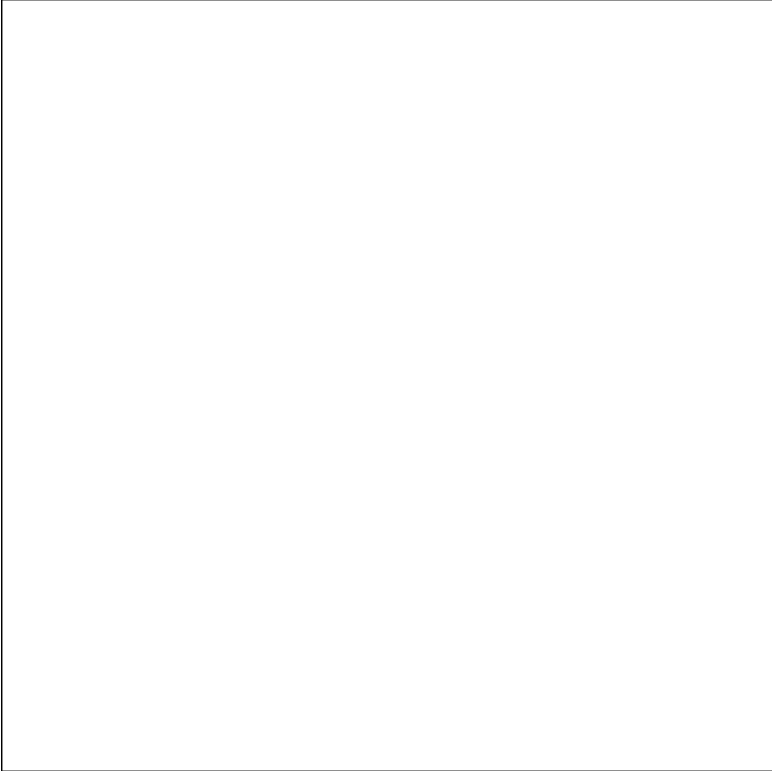
ማጎዘዌ ስለተጠቆመው አዲስ ቦታና ትምህርት ማግኘት ስለሚችልበት ሁኔታ ማሰላሰል ያዘ። አጎቱ ያለው ትክክል ቢሆንስ? ትምህርት መማር የማይችል በጣም ደደብ ቢሆንስ? እዚህ አዲስ ቦታ ከሄደ በኋላ ቢገርፉትስ? መፍራት ጀመረ። <<ምናልባትም እዚህ ጎዳና ላይ መሆን ሳይሻል አይቀርም>> ብሎ አሰበ።



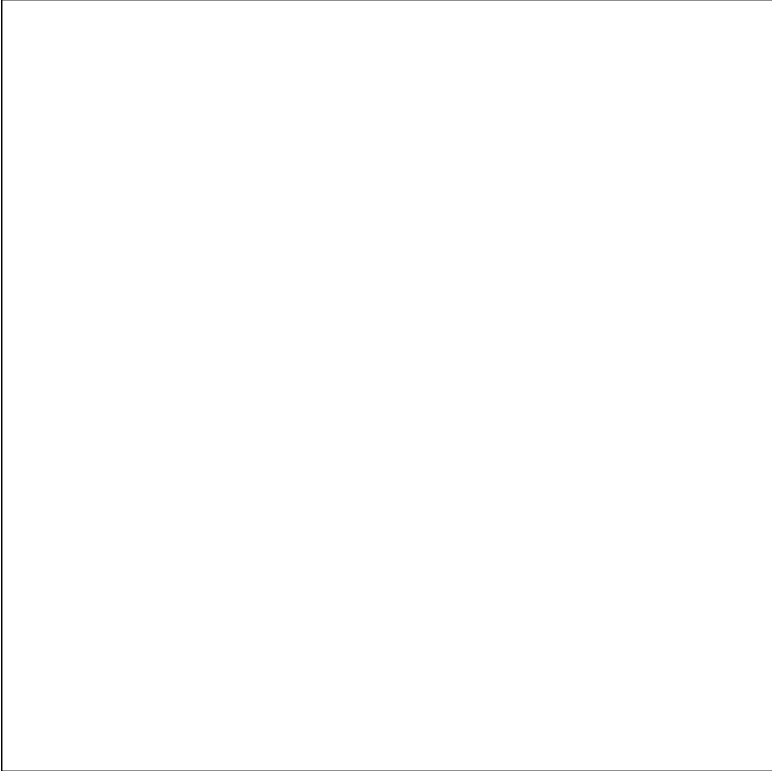
ስጋቱን ለቶማስ አጋራው። ከጊዜ በኋላ ቦታው ትክክለኛና የተሻለ መሆኑን ቶማስ አረጋገጠለት።



ከዚያም ማኅዘጭ ባለአረንጓዴ ጣራ ቤት ውስጥ ወዳለ አንድ ክፍል ሄደ። ክፍሉን ከሌሎች ሁለት ልጆች ጋር ነው የተጋራው። በቤቱ ባጠቃላይ አስር ልጆች ይኖራሉ። አብረውም ሲሲ እና ባሏ፣ ሶስት ውሻዎች፣ አንዲት ድመት እንዲሁም አንድ ያረጀ ፍየል ይኖራሉ።



ማኅዘዌ ትምህርት ጀመረ፣ ግን ትምህርቱ ትንሽ አስቸጋሪ
ሆኖበታል። አንዳንድ ለማቋረጥ ሁሉ ይመኛል። ነገር ግን አየር
አብራሪ እና ታዋቂ ኳስ ተጫዋች የሆኑትን በተረቱ ውስጥ ያሉትን
ልጆች ያስባል። ልክ እንደነሱ ትምህርቱን ማቋረጥ የለበትም፣ እነሱ
እንደሆኑት ሁሉ ያሰበበት መድረስ ይችላል።



ባለአረንጓዴ ጣራው ቤት ግቢ ውስጥ ቁጭ ብሎ ከትምህርት ቤት የወሰደውን የተረት መጽሐፍ ያነባል። ቶማስ መጣና አጠገቡ ተቀመጠ። <<ተረቱ ስለምን ነው?>> ቶማስ ጠየቀ። <<ታሪኩ አንድ መምህር ስለሆነ ልጅ ነው።>> ማኅዘዌ መለሰ። <<የልጁ ስም ማነው?>> ጠየቀ ቶማስ። <<ስሙ ማኅዘዌ ይባላል!>> አለ ማኅዘዌ በፈገግታ።



Barnebøker for Norge

barneboker.no

ግህዜፍ

Skrevet av: Lesley Koyi

Illustret av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Dawit Girma

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).